

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/68/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517207845
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3517207845.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alice Beňovej a sudkyň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Ivety Sopkovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého K. A., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, dieťa rodičov K. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. č. XXX a A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. č. XXX, o zmenu rozhodnutia o zverení maloletého do osobnej striedavej starostlivosti oboch rodičov a zvýšenie výživného, o odvolaní oboch rodičov proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 18. apríla 2018, č.k. 6P/60/2017-65, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o zvýšení výživného a výroku VI. p
o t v r d z u j e .

Vo výroku III. o zročnom výživnom a vo výroku VII. o náhrade trov konania napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zveril maloletého K. A., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky maloletého dieťaťa s tým, že obaja rodičia budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Vo výroku II. zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého K. zo sumy 120,- Eur mesačne na sumu 170,- Eur mesačne s účinnosťou od 31.08.2017, ktoré výživné je otec povinný zasielať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky mal. dieťaťa. Vo výroku III. rozhodol o zročnom výživnom tak, že nedoplatok na zročnom výživnom vo výške 396,14 Eur povolil otcovi maloletého dieťaťa splácať v mesačných splátkach po 50,- Eur mesačne, spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok. Vo výroku IV. súd vo zvyšku návrh matky mal. dieťaťa zamietol. Výrokom V. na žiadosť rodičov sa styk otca s maloletým dieťaťom neupravil. Výrokom VI. zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 9P/139/2013 zo dňa 26.09.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.10.2013 v časti zverenia maloletého dieťaťa a v časti výživného. O náhrade trov konania rozhodol výrokom VII. tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Vychádzal zo zistenia, že práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu boli naposledy upravované Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 9P/139/2013 zo dňa 26.09.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.10.2013. Týmto rozsudkom bolo manželstvo rodičov maloletého dieťaťa rozvedené a súd schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej bol maloletý K. na čas po rozvode zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, a to tak, že matka a otec sú povinní zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého striedavo v týždňových intervaloch vždy v nepárny týždeň, ktorý začína predchádzajúcu párnú nedeľu o 18:00 hod. a končí nepárnu nedeľu o 18:00 hod. mal vykonávať osobnú starostlivosť otec a vždy v párne týždeň, ktorý začína v predchádzajúcu nepárnu nedeľu o 18:00 hod. a končí v párnú nedeľu o 18:00 hod. mala vykonávať osobnú starostlivosť matka. Podľa rodičovskej dohody dieťa si mali rodičia odovzdávať v mieste bydliska matky s tým, že každý z rodičov bude zastupovať dieťa a

spravovať jeho majetok v bežných záležitostiach. Otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého K. sumou 120,- Eur mesačne k rukám matky počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvoze manželstva, matke bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého K. sumou 60,- Eur mesačne, a to vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred k rukám otca počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvoze manželstva. V čase úpravy výšky vyživovacej povinnosti súd vychádzal z príjmu matky 459,- Eur a z príjmu otca vo výške 450 - 500,- Eur mesačne. Obaja rodičia mali ešte ďalšiu vyživovaciu povinnosť k synovi M., nar. XX.XX.XXXX. Konštatoval, že matka maloletého dieťaťa je zamestnaná v Regionálnej, veterinárnej a potravinovej správe. Za obdobie od januára 2017 do decembra 2017 mala čistý priemerný mesačný zárobok 596,70 Eur, za obdobie od januára do marca 2018 čistý priemerný mesačný zárobok vo výške 624,14 Eur. Do 30.01.2018 bývala u jej sestry, ktorej prispievala 50,- Eur na energiu. Od 01.02.2018 býva so synom v rodičovskom dome jej otca, kde sa platí inkaso vo výške 128,- Eur mesačne, čo je však zálohová platba. Pokiaľ ide o jej výdavky, mala výdavky na príspevok na energie 50,- Eur mesačne (do 31.01.2018), palivové drevo 200,- Eur ročne, životnú poisťku 25,- Eur mesačne, telefón 20,- Eur mesačne, internet 15,- Eur mesačne, cestovné náklady 30,- Eur mesačne, stravné 25,- Eur mesačne, splátka úveru vo výške 107,- Eur mesačne, za inkaso (od 01.02.2018) 128,- Eur mesačne. Vychádzajúc z ňou predložených čestných prehlásení, v období, kedy žila u svojej sestry prispievala na energie sumou 50,- Eur mesačne, v období odkedy žije so svojimi synmi M. a K. v rodinnom dome na adrese C. XXX hradí v plnej výške inkaso 128,32 Eur mesačne. Otec maloletého dieťaťa býva v E. u priateľky v rodinnom dome, ktorý vlastní jej dcéra. V spoločnej domácnosti žije on, jeho priateľka, jej dcéra, ktorá je cez týždeň na internáte a cez víkend je doma a syn Z., nar. XX.XX.XXXX. Pribudla mu ďalšia vyživovacia povinnosť práve k synovi Z., nar. XX.XX.XXXX. Bol zamestnaný vo firme D. K. s.r.o., kde dal výpoveď k 31.12.2017. Za obdobie od januára do decembra 2017 mal priemerný mesačný zárobok 960,- Eur, od 01.01.2018 je na materskej dovolenke so synom Z. A., nar. XX.XX.XXXX. Podľa daňového priznania mal za rok 2017 príjem 805,745 Eur, keďže je aj samostatne zárobkovo činnou osobou. Podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočky Trenčín, má nárok na materské z úhrnu denných vymeriavacích základov na určenie výšky materského z nemocenského poistenia, ako povinne nemocensky poistenej samostatne zárobkovo činnnej osoby a zamestnanca vo výške 44,97540 Eur za deň od 01.01.2018 do zániku nároku na materské. Jeho priateľka N. F. poberala v období roka 2017 za obdobie od januára do mája rodičovský príspevok vo výške 203,20 Eur, za obdobie od júna do decembra 2017 rodičovský príspevok vo výške 213,20 Eur. Jeho priateľka požiadala o priznanie invalidného dôchodku, nakoľko s minulosti prekonala mozgovú príhodu a odvtedy má bolesti hlavy. Vychádzajúc zo správy ÚPSVaR Nové Mesto nad Váhom, F. N. si požiadala dňa 02.01.2018 o zaradenie do evidencie ako uchádzač o zamestnanie od 01.01.2018 z dôvodu odňatia rodičovského príspevku priznaného od 26.03.2016 na dieťa A. Z., nar. XX.XX.XXXX za účelom priznania materskej dovolenky jej družu A. A.. Okrem rodičovského príspevku, ktorý poberala v roku 2017 poberala prídavky na deti F. N., nar. XX.XX.XXXX a A. Z., nar. XX.XX.XXXX vo výške 47,04 Eur za obdobie od 01.03.2017 do 31.12.2017 mesačne a od 01.01.2018 vo výške 47,36 Eur mesačne. Okrem uvedených dávok nepoberá žiadne iné dávky vyplácané ÚPSVaR. Zo správy zamestnávateľa otca dieťaťa súd zistil, že otec dieťaťa bol u zamestnávateľa D. K. s.r.o. zamestnaný na základe pracovnej zmluvy uzavretej na dobu neurčitú od 01.09.2016. Dňa 29.10.2017 predložil žiadosť o skončenie pracovného pomeru dohodou podľa § 60 Zákonníka práce k dátumu 31.12.2017. Pracovný pomer by nebol rozviazaný neskôr. Zo samotného výsluchu otca bolo zistené, že on ostal preto doma na materskej dovolenke, lebo jeho priateľka mala materský príspevok iba pol roka, v súčasnosti by mala nárok iba na sumu 213,- Eur a mal tú možnosť, že mohol ísť aj on na materskú dovolenku. Podľa jeho tvrdení pracovný pomer bol rozviazaný z jeho podnetu za nedodržanie zamestnávateľových podmienok, čo však nepreukázal. Pokiaľ ide o výdavky, výdavky na bývanie má cca 100,- Eur mesačne, stravu cca 150,- Eur, naftu cca 80,- Eur. K. platil okrem výživného telefón cca 10,- Eur mesačne, od decembra 2017 vo výške 20,- Eur mesačne, mesačne mu prispieva vreckových 30 - 50,- Eur, na výlety zo školy alebo osobné. V roku 2016 - 2017 mu platil cca 100,- Eur základnú umeleckú školu a kúpil mu gitaru s kombom na reprodukciu za cca 250,- Eur. Pokiaľ ide o jeho osobné výdavky platí telefón 50 - 60,- Eur mesačne, internet 11,- Eur mesačne a zdravotné odvody vo výške 206,42 Eur mesačne, čo je zahrnuté v daňovom priznaní. Platí dva úvery, ktoré sú predmetom konania o vyporiadaní BSM. Má zdravotné problémy s chrbticou, často navštevuje lekára. V roku 2017 bol dlhodobo PN, dvakrát na operácii. V podaní doručenom súdu 09.04.2018 vyčíslil výdavky na bývanie sumou 150,- Eur mesačne, stravu 200,- Eur mesačne, naftu 120,- Eur mesačne, internet plus telefón 70,- Eur mesačne, poisťky 100,- Eur mesačne, na jedlo, plienky a oblečenie na syna Z. sumou 150,- Eur mesačne, vreckové, mobil a nákupy na K. 140,- Eur mesačne a úvery cca 477,04 Eur mesačne. Z neformálneho pohovoru s mal. K. bolo zistené, že tento uviedol, že otcova priateľka N. F. začala robiť problémy, keď spolu s bratom chodili do jej domácnosti za otcom,

bola nepríjemná, kričala. Nerozumie si ani s jej dcérou N., preto sa rozhodol, že za otcom už nebude chodiť. Otec sa pokúsil situáciu riešiť, ale nedošlo k náprave. S otcom sa stretáva vo štvrtok, chodia do kina, na obed, alebo na túru. Dobre si s ním rozumie. Chce sa s ním stretávať tak ako doteraz, každý štvrtok. Otec mu kupuje darčeky k narodeninám, k Vianociam, on mu vždy povie, čo potrebuje. Niekedy mu dá aj peniaze 10,- alebo 20,- Eur. Maloletý K. navštevuje Strednú priemyselnú školu v H. Z. nad N., odbor elektrotechnika, odvetvie informačné technológie, kde navštevuje 2. ročník. V škole dosahuje dobré výsledky. Na polroku prospel veľmi dobre. K výške výživného sa vyjadriť nevedel. Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že vzhľadom k situácii, ktorá vznikla, a to vzhľadom k tomu, že maloletý K. býva výlučne u matky od júna 2017, súd rozhodol tak, že zveril maloletého K. do osobnej starostlivosti matky s tým, že naďalej ho budú zastupovať a spravovať jeho majetok obaja rodičia. Pokiaľ ide o výšku vyživovacej povinnosti, táto bola stanovená naposledy rozsudkom 9P/139/2013 zo dňa 26.09.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 04.10.2013, podľa ktorého mal. K. bol v striedavej starostlivosti rodičov, pričom otcovi bolo určené 120,- Eur, matke 60,- Eur. Vzhľadom k zisteným skutočnostiam, možnostiam a schopnostiam rodičov a potrebám dieťaťa, súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého K. zo sumy 120,- Eur mesačne na sumu 170,- Eur mesačne s účinnosťou odo dňa podania návrhu, t.j. s účinnosťou od 31.08.2017. Od poslednej úpravy práv a povinností sa zmenili pomery na strane matky, otca i dieťaťa. Matke sa zvýšil priemerný mesačný zárobok zo sumy 459,- Eur mesačne v období roka 2017 na sumu 596,70 Eur mesačne, za obdobie od januára do marca 2018 na sumu 624,14 Eur mesačne i keď matka uvádzala, že príjem sa jej zvýšil v dôsledku toho, že si berie nadčasy, aby mala vyšší príjem. Za obdobie roka 2017 sa podstatne zmenili pomery na strane otca maloletého dieťaťa, ktorý mal u svojho zamestnávateľa priemerný mesačný zárobok za rok 2017 960,- Eur mesačne, vychádzajúc z daňového priznania 805,45 Eur mesačne, súd je však toho názoru, že keby malo podnikanie znižovať príjem otca, otec dieťaťa by nepodnikla a len by pracoval, keď jeho príjem zo zamestnania bol vyšší, ako príjem podľa daňového priznania za rok 2017. Je nesporné, že otec rozviazal pracovný pomer z vlastného podnetu, keby bol naďalej zamestnaný dosahoval by minimálne taký príjem, ako dosahoval za rok 2017. Je nevyhnutné konštatovať, že príjem otca sa za obdobie od poslednej úpravy práv a povinností rodičov k dieťaťu podstatne zvýšil. Faktom je, že mu pribudla jedna ďalšia vyživovacia povinnosť. Súd poukazuje na skutočnosť, že otec vyčíslił výdavky na syna Z. sumou 150,- Eur mesačne, pričom je nesporné, že mal. Z. na rozdiel od maloletého K., ktorý je už žiakom strednej školy, a u ktorého výdavky sú podstatne vyššie, má v súčasnosti dva roky. Faktom tiež je, že otec vyčíslił vyššie výdavky ako je jeho samotný príjem. Vzhľadom k všetkým uvedeným skutočnostiam súd dospel k záveru, že primeraná výška vyživovacej povinnosti na maloleté dieťa je výživné vo výške 170,- Eur mesačne, ktoré výživné i takto určil. Súd poukazuje na skutočnosť, že pri takto zvýšenom výživnom bude mať otec ešte možnosti prispievať na dieťa i nad rámec vyživovacej povinnosti v prípade potreby, či zvýšených výdavkoch i možnosť naďalej mu dávať vreckové. S poukazom na uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Nedoplatok na zročnom výživnom súd povolil otcovi maloletého dieťaťa splácať v mesačných splátkach po 50,- Eur mesačne spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok. Vo zvyšku návrh matky maloletého dieťaťa zamietol. Na žiadosť rodičov styk otca s maloletým dieťaťom neupravil. Právne rozhodnutie odôvodnil ust. § 36 ods. 1, § 62 ods. 1 až 6, § 75 ods. 1,2, § 78 ods. 1 až 3 Zákona o rodine. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

2. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obaja rodičia maloletého K..

3. Matka maloletého odvolaním napadla výrok III. o zročnom výživnom. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti navrhla zmeniť tak, že zročné výživné bude určené vo výške 990 Eur, ktoré súd povolí otcovi splácať v mesačných splátkach po 50 Eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok. Poukázala na to, že maloletý je od júna 2017 výlučne v jej osobnej starostlivosti. Súd prvej inštancie zvýšil výživné zo strany otca na maloletého K. zo sumy 120 Eur mesačne na sumu 170 Eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu, t.j. od 31.08.2017. Pri výpočte zročného výživného súd vychádzal z rozdielu predchádzajúceho výživného určeného otcovi maloletého, ktoré bolo vo výške 120 Eur mesačne a zvýšeného výživného vo výške 170 Eur mesačne, t.j. nedoplatok 50 Eur mesačne. Dôvodila, že podľa poslednej úpravy práv a povinností rodičov k maloletému K., podľa ktorej bol maloletý zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, otec maloletého bol povinný prispievať na výživu maloletého K. sumou 120 Eur mesačne k rukám matky a matka maloletého bola povinná prispievať na výživu maloletého K. sumou 60 Eur mesačne k rukám otca. Vzhľadom k tomu, aby si s otcom výživné zbytočne nepreposielali, od právoplatnosti rozsudku až doteraz otcovi maloletého

neprispeva ničím a otec maloletého platí jej výživné na maloletého znížené o sumu 60 Eur. Pokiaľ súd od 31.08.2017 zveril maloletého K. výlučne do jej osobnej starostlivosti a tým zrušil jej povinnosť prispevať na výživu maloletého K. sumou 60 Eur mesačne k rukám otca, mala za to, že otec jej má doplatiť nielen rozdiel zvýšeného výživného podľa rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 18.04.2018, č.k. 6P/60/2017-65, t.j. 50 Eur mesačne, ale aj tých 60 Eur, ktoré neplatí do výšky stanovenej predchádzajúcim rozhodnutím, teda spolu 110 Eur (50 + 60) mesačne, čo za 9 mesiacov (september 2017 - máj 2018) činí čiastku 990 Eur (110 x 9).

4. Otec maloletého v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky poukázal na dôvody svojho odvolania. Uviedol, že už nepoberá materský príspevok, ale má príjem ako SZČO, ktorý je nestabilný a pravidelne odvodovo zaťažovaný. Ďalej uviedol, že priateľka od 10.10.2018 bude poberať rodičovský príspevok a prídavky na ich dieťa Z., nar. XX.XX.XXXX vo výške 23 Eur.

5. Otec odvolaním napadol rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o výživnom. Navrhol ho zmeniť tak, že výživné na maloletého K. bude určené vo výške 120 Eur mesačne s tým, že nepožaduje výživné, ktoré mala prispevať matka vo výške 60 Eur mesačne v období striedavej starostlivosti. Uviedol, že v takom prípade bude synovi naďalej prispevať na jeho vreckové, koničky a aktivity ako doteraz. Vytýkal súdu prvej inštancie jednostrannosť vedenia konania, keď všetko, čo dával synovi, bolo považované za dar a čo požaduje matka bolo splnené aj za cenu jednostranného dokazovania príjmov viac menej na jeho strane. Poukázal na to, že dňa 26.08.2018 mu končí materská dovolenka, čím príde o príjem 44,97540 Eur na deň a priateľka bude poberať 213,20 Eur materský príspevok + 47,16 Eur prídavky na dve deti a jeho príjem ako SZČO je nestabilný a pravidelne odvodovo zaťažovaný. Ďalej dôvodil, že jeho výdavky sú stále väčšie ako príjmy, preto je s účtom stále v mínuse, nakoľko stále spláca úvery zo spoločného manželstva a BSM majú až v septembri 2018, pričom nechce, aby jeho deťom niečo chýbalo. Poprel, že pracovný pomer ukončil z vlastného podnetu, keď pracovný pomer ukončil z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu z nedodržania sľúbených podmienok od zamestnávateľa. Jedná sa o operáciu pruhu a bolesti chrbta, o čom má aj zdravotné záznamy. Nakoľko nevedel znášať tieto bolesti, volil radšej výpoveď a nastúpil na materskú dovolenku, aby aspoň určitú dobu zabezpečil príjem pre rodinu. Zamestnávateľ by mu neposkytol náhradné zamestnanie. Pokiaľ sa týka výdavkov na maloletého Z. uviedol, že sú vyčíslené správne, nakoľko je stále plienkovaný, čo už K. nie je. Takisto obuv a ošatenie, ktoré sa mu kúpi, je za dva mesiace malé, čo nie je prípad maloletého K.. Ďalej poukázal na to, že Z. vyživuje sám, pretože má jediný príjem v štvorčlennej domácnosti. Na výžive K. sa podieľa aj matka, v ich trojčlennej domácnosti pracujú dvaja členovia.

6. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhla rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o výživnom ako vecne správny potvrdiť. Mala za to, že súd prvej inštancie nebral do úvahy len nevyhnutné výdavky vynaložené na podnikanie, ale všetky výdavky, ktorými si otec výšku príjmu ponížil. Otec maloletého uviedol, že je od 01.01.2018 na materskej dovolenke činí 44,97540 Eur na deň, t.j. priemerne mesačne 1349 Eur, pričom má naďalej príjem z podnikania. Ďalej poukázala na osobné pomery otca, ktorý žije v spoločnej domácnosti s priateľkou N. F., ktorá od júna do decembra 2017 poberala rodičovský príspevok vo výške 213,20 Eur, prídavky na dve deti vo výške 47,04 Eur mesačne. Toho času je priateľka otca zaradená do evidencie ÚPSVaR Nové Mesto nad Váhom, poberá dávku v nezamestnanosti. Tiež poukázala na to, že otec nemá vyživovaciu povinnosť k dieťaťu jeho priateľky z prvého manželstva, k maloletej N. F.. Uviedla, že jej mesačný zárobok činil za rok 2017 596,70 Eur a od 01.01.2018 činí 624,14 Eur. Ďalej uviedla, že výživné vo výške 60 Eur mesačne jej otec vypláca doteraz bez ohľadu na to, že sa podmienky na strane maloletého K. zmenili a že od júna 2017 je výlučne už len v jej osobnej starostlivosti. V spoločnej domácnosti žije spolu s maloletým K. a plnoletým M.. Pokiaľ otec uvádzal, že jeho výdavky sú vyššie ako príjmy, bral do úvahy výdavky na celú štvorčlennú domácnosť, ktoré výdavky ešte v podaní doručenom súdu dňa 09.04.2018 navýšil o sumu 139 Eur na základných výdavkov a o ďalšie výdavky, čo považuje za účelové konanie z jeho strany, keď ona na súde uviedla len výdavky na bývanie a jej nevyhnutné potreby. Mala za to, že v konaní bolo preukázané, že otec podal výpoveď vo firme D. K. s.r.o., pričom sa odvolával na svoj zhoršený zdravotný stav. Problémy s chrbticou má však viac rokov a svojho zdravotného stavu si bol pri výbere zamestnania plne vedomý. O týchto problémoch mohol zamestnávateľa pri vstupnom pohovore informovať. Záverom poukázala na zmenu pomerov na strane otca ako aj maloletého K. od poslednej úpravy výživného.

7. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu rodičov uviedol, že odvolanie otca a matky považuje za nedôvodné.

8. Matka a otec v písomnom vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka trvali na dôvodoch svojho dovolania.

9. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu (vo výroku II. o zvýšení výživného, vo výroku III. o zročnom výživnom, vo výroku VI. a výroku VII. o náhrade trov konania) podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je treba podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP v napadnutej časti vo výroku o zročnom výživnom zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a vo výrokovej časti o zvýšení výživného napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť.

10. Predmetom preskúmania odvolacím súdom je výroková časť napadnutého rozsudku o zvýšení výživného na maloletého K. a výrok o zročnom výživnom.

11. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie, ktorým zvýšil výživné otca na maloletého K. zo sumy 120 Eur na sumu 170 Eur mesačne od 31.08.2017 na tom právnom závere, že na strane oboch rodičov ako aj maloletého K. od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov. Matke sa zvýšil priemerný mesačný zárobok zo sumy 459 Eur mesačne v období roka 2017 na sumu 596,70 Eur mesačne, za obdobie od januára do marca 2018 na sumu 624,14 Eur mesačne, i keď matka uvádzala, že príjem sa jej zvýšil v dôsledku toho, že si berie nadčasy, aby mala vyšší príjem. Za obdobie roka 2017 sa podstatne zmenili pomery na strane otca maloletého dieťaťa, ktorý mal u svojho zamestnávateľa priemerný mesačný zárobok za rok 2017 960 Eur mesačne, vychádzajúc z daňového priznania 805,45 Eur mesačne, súd je však toho názoru, že keby malo podnikanie znižovať príjem otca, otec dieťaťa by nepodnikla a len by pracoval, keď jeho príjem zo zamestnania bol vyšší, ako príjem podľa daňového priznania za rok 2017. Je nesporné, že otec rozviazal pracovný pomer z vlastného podnetu, keby bol naďalej zamestnaný dosahoval by minimálne taký príjem, ako dosahoval za rok 2017. Je nevyhnutné konštatovať, že príjem otca sa za obdobie od poslednej úpravy práv a povinností rodičov k dieťaťu podstatne zvýšil. Faktom je, že mu pribudla jedna ďalšia vyživovacia povinnosť. Súd poukazuje na skutočnosť, že otec vyčíslił výdavky na syna Z. sumou 150 Eur mesačne, pričom je nesporné, že maloletý Z. na rozdiel od maloletého K., ktorý je už žiakom strednej školy, a u ktorého výdavky sú podstatne vyššie, má v súčasnosti dva roky. Faktom tiež je, že otec vyčíslił vyššie výdavky ako je jeho samotný príjem. Vzhľadom k všetkým uvedeným skutočnostiam súd dospel k záveru, že primeraná výška vyživovacej povinnosti na maloleté dieťa je výživné vo výške 170 Eur mesačne, ktoré výživné i takto určil. Súd poukazuje na skutočnosť, že pri takto zvýšenom výživnom bude mať otec ešte možnosti prispievať na dieťa i nad rámec vyživovacej povinnosti v prípade potreby, či zvýšených výdavkoch i možnosť naďalej mu dávať vreckové.

12. Odvolací súd považuje tento právny záver súdu prvej inštancie za správny a v celom rozsahu sa stotožňuje aj s odôvodnením napadnutého rozsudku v zmysle § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam otca uvádza nasledovné:

13. Odvolací súd zdôrazňuje, že Zákon o rodine (ust. § 62 ods. 2, 4 a 5 a ust. § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 veta prvá) zakotvuje povinnosť rodičov prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný bez dôležitého dôvodu vzdá výhodnejšieho zamestnania, zárobku, alebo majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery.

14. Súd prvej inštancie postupoval v zmysle hore uvedených zákonných ustanovení, keď vyhodnotil, že je v schopnostiach a možnostiach otca ako povinnej osoby prispievať na výživu maloletého K. sumou 170 eur mesačne, čo zodpovedá oprávneným potrebám maloletého.

15. Aj odvolací súd po preskúmaní veci dospel k totožnému právnenému záveru ako súd prvej inštancie, že bola preukázaná taká zásadná zmena pomerov, ktorá odôvodňuje zo strany otca zvýšenie výživného na maloletého K.. Maloletý K. je od poslednej úpravy výživného v roku 2013 starší o 5 rokov, navštevuje strednú školu, a je tak nesporné, že jeho náklady výrazne vzrástli. Otcovi pribudla po poslednej úprave ďalšia vyživovacia povinnosť, a to k maloletému Z., nar. XX.XX.XXXX, jeho zárobkové pomery však aj podľa názoru odvolacieho súdu odôvodňujú zvýšenie výživného na sumu 170 Eur mesačne. Aj keď otec namieta, že posledné zamestnanie, v ktorom dosahoval priemerný mesačný zárobok 960 Eur, ukončil dohodou z dôvodu nedodržania zamestnávateľových podmienok, resp. z dôvodu jeho zdravotného stavu, z obsahu spisu nevyplýva, že by o tejto skutočnosti okrem svojho tvrdenia v konaní predložil nejaký dôkaz. Naopak zo správy posledného zamestnávateľa otca D. K., s.r.o., H. Z. nad N. zo dňa 05.04.2018 vyplýva, že otec bol u tohto zamestnávateľa zamestnaný na základe pracovnej zmluvy uzavretej na dobu neurčitú. Dňa 29.10.2017 predložil žiadosť o skončenie pracovného pomeru dohodou podľa § 60 Zákonníka práce k dátumu 31.12.2017. Zamestnávateľ v tejto správe uviedol, že pracovný pomer by nebol rozviazaný neskôr. Preto správne súd prvej inštancie vyhodnotil, že sa otec vzdal výhodnejšieho zamestnania, v ktorom dosahoval čistý mesačný príjem 960 eur. Na tento právny záver nemá potom vplyv, že otec maloletého K. následne poberal rodičovský príspevok vo výške 44,9754 Eur na deň, ktorý ukončil v auguste 2018. Preto právny záver súdu prvej inštancie, že je v schopnostiach a možnostiach otca platiť na maloletého K. výživné vo výške 170 Eur mesačne aj po zohľadnení, že otec má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému Z., nar. XX.XX.XXXX, bol správny. Odvolacie námietky otca odvolací súd nepovažoval za dôvodné.

16. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súru prvej inštancie v napadnutej výrokovej časti o zvýšení výživného zo strany otca na maloletého K. podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

17. Odvolací súd však zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokovej časti o zročnom výživnom z dôvodu, že z napadnutého rozsudku nie je zjavné, za aké obdobie určil súd prvej inštancie zročné výživné a táto skutočnosť nevyplýva ani z odôvodnenia napadnutého rozsudku.

18. Súd prvej inštancie preto v ďalšom konaní opätovne rozhodne o zročnom výživnom a svoje rozhodnutie riadne v zmysle § 220 CSP odôvodní.

19. Vysloveným právny názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie viazaný (§ 391 ods. 1 CSP). V novom rozhodnutí rozhodne aj o náhrade trov konania (§ 396 ods. 3 CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).